

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
La străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † **Al. Lupeanu-Mellin** și **Iuliu Maior**
Director, **IULIU MAIOR** Redactor, **SEVER BARBU**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Pușca și plugul

Stări turburi în Europa — Neliniște la hotare — Noua poruncă
a vremurilor de azi

Primăvara omul o socotește ca o ridicare și ușurare din necesuri. Atunci încep muncile la câmp și mai sfârșesc și grijile și frământările din lunile de iarnă. Și primăvara atât de așteptată a venit; o primăvară domoală și dulce, cu zile pline de lumină și soare, cu ape argintate de bălta raselor de lună, cu lunci și guri de apă împodobite cu flori. Toate au venit așa cum le-am dorit în nopțile geroase și înviolate ale iernii și așa după cum Ziditorul a toate le-a rânduit.

Odată cu primăvara au venit și Paștile. Au fost niște Paști frumoase, cu cântări de slavă și biruință în văzduhul primăveratic. Prin toate s'a strecurat însă neliniștea și teama războiului.

Furtuna iscată la sfârșit de iarnă nu s'a potolit odată cu venirea primăverii, ci lumea s'a învâlmășit mai rău. Aceia, cari poartă sămânța orăzului și a războiului în Europa, sunt Germanii și Italianii. Conducătorii acestor două popoare, dnii Hitler și Mussolini, oricâte declarații de pace ar face, doresc războiul.

Sprîjiniți de el apoi, ca omul slab dar certăreț și rău, se ridică mereu și Ungurii. Toți, înarmați până în dinți, așteaptă numai ceasul potrivit, când să înceapă prăpădul cel mare. De mai bine de un an li și caută. În anul trecut Germania a ocupat Austria, în anul trecut Germania a ocupat Austria, și a clopărit Cehoslovacia. În primăvara anului acesta a luat întregă Cehoslovacia și a ocupat și Memelul și, ca frământarea să fie și mai mare, Italia a ocupat și ea Albania.

De mai bine de un an lumea trăiește într-o necontenită teamă și grijă. Nu se potolește un foc și se aprinde altul. Popoarele se îndușmănesc și urdesc, alianțele vechi se desfac și se încheie altele noi.

În mijlocul acestor frământări, noi românii rămânem aproape singuri, în izbeliștea tuturor furtunilor. Nu ne putem răzumi pe nimenia decât pe noi. Avem o țară bogată răvnită de toți. Dușmani, cari ar vrea să ne cucerească, avem iarși mulți, alianțe militare n'avem, iar prieteni puțini și departe de noi. Nimănu-i noi nu-i cerem nimic. Strădănilor dela noi, Unguri, Sași și Secui, le-am dat aceleași drepturi ca și nouă și i-am privit ca pe niște frați. Am vrea să trăim în pace cu toată lumea și

cu toți vecinii. Se vede că ne-am născut însă sub alt semn decât cel al păcii, sub cel al vărsării de sânge și de aceea trebuie să fim mereu treji.

Acum a venit primăvara. Pe câmpuri au ieșit plugurile. Fierul lor mușcă lacom din trușul rădănin al pământului și răstoarnă brăde umede. Mulți dintre plugari însă n'au mai ieșit în primăvara aceasta în urma plugurilor. Au îmbrăcat haina de soldat și cu pușca în mână pășesc hotarul. Aceasta este de altfel porunca vremurilor prin care trecem. Să fim mereu ireji, cu mâna pe pușcă și pe plug. Pământul, pe care-l răscolim cu plugurile noastre și din care cu trudă și sudoare ne scoatem pâinea cea de toate zilele, trebuie păzit și apărat. În vremuri de pace îl pășim și îl apărăm de cei cari vreau să ni-l ia pe nedrept cu pumnul și cu parul, iar în vremuri ca acestea cu pușca și cu tunul. Și, dacă și Dumnezeu va fi cu noi, vom birui cu siguranță!

Din nenorocita de Rusie

Cum trăiesc creștinii din Rusia. Câți preoți catolici mai sunt Biserici prefăcute în hale de vânzare. Catolicii, ortodocșii și mohamedanii s'au unit pentru scăparea bisericilor de perire

„Neliniștit este sufletul nostru până nu se poate odihni în Tine, o Doamne” — spune sf. Augustin. Și așa este. Oricât încearcă bolșevicii să nimicească în bieții moșici (că așa se numesc țăraniii ruși) orice ce credință în Dumnezeu, prinuciderea episcopilor, preoților, călugărilor și călugărițelor, prin nimicirea bisericilor, prin oprirea catehezei, nu au isbutit să omoare sufletele din oameni. Și aceste suflete tind spre Dumnezeu și-l caută pe Dumnezeu și nu-și află liniște până nu se pot odihni la sânul lui Dumnezeu. Dovada cea mai bună, e că, neavând bieții moșici biserici, se adună, asemenea vechilor creștini, în catacombe, adică în încăperi subpământene și acolo-și fac rugăciunile.

Câți episcopi, preoți, călugări și călugărițe ortodoxe au omorât, nu știm. Dar abunaseama că peste o sută de mii. Preoți catolici însă știm cu siguranță că mai sunt 137, dintre cari abia 2 sunt liberi și slujesc în bisericile catolice din Moscova și Leningrad pentru coloniile străine. Toți ceilalți, adică 135 de mii, sunt internați.

În orașul ucrainian Cernieov bisericile sunt hale de vânzare, adică un fel de prăvălii mari. Și anume: Biserica Schimbării la Față cu cripta marelui duce Igor este hală de unt și de pește; biserica „elecichii” din veacul XI este prăvălie de manufactură (mărfuri de ale meseriașilor); biserica sfintei Treimi este prăvălie de tot felul de mâncăruri; biserica sfinților Boris și Gleb este prăvălie de poame uscate.

Văzând catolicii, ortodocșii și mohamedanii, ce grozavii se fac cu bisericile lor, au făcut o tovărășie pentru scăparea și mântuirea din perire a acestor biserici. Ce și-e însă, că bolșevicii au dat de veste și i-au trimis în fața tribunalelor, cari li vor pedepsi cu ani îndelungați de temniță.

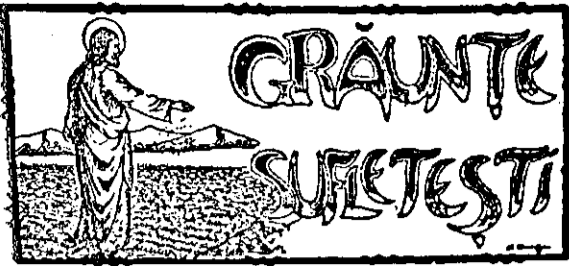
În ura lor diavolească împotriva a tot ce este creștinesc, bolșevicii au dat poruncă, să se șteargă din coalele pe cari se răspunde la nume rotarea populației că ce religie are cineva.

Bolșevicii au întemeiat mii de școli, în cari se învață „știința” de a arăta și dovedi că nu există Dumnezeu. Ca să poată propune această „știință” cât mai bine, au chemat din America 29 profesori cari să-i învețe această „știință”. În aceste școli apoi se arată mai ales, ce mare dușman al bolșevicilor este Papa dela Roma. Se luptă acolo cu toate mijloacele împotriva lui Dumnezeu. De aceea i-au și ridicat statuie lui Iuda celui fărădelege făcându-l cu pumnii încheștați și ridicați spre ceriuri.

Tot, ca să-și bată joc de Dumnezeu, au șters numele lunilor. Lui Ianuarie li zic Lenin; lui Februarie Carol Marx (un mare învățat socialist); lui Martie Revoluție; lui April Soerdlovsc (orașul în care a fost omorât țarul Nicolae II cu familia sa întreagă); Mai rămâne Mai; lui Iunie li spun Constituția Sovietică; lui Iulie luna secerii; lui August Pace; lui Septembrie Comintern (ceea ce este prescurtarea cuvintelor: comunistă internațională); lui Octombrie Eugels (un mare învățat bolșevic asemenea lui Carol Marx); lui Noembrie Marea Revoluție; lui Decembrie Stalin, fiindcă conducătorul Rusiei de astăzi, dl Stalin, s'a născut în Decembrie.

Să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a scăpat de bolșevism. Iar bieții moșici vor scăpa și ei odată și cumva de acei bolșevici îndrăciți, cari numai spre fericirea Rusiei nu pot fi.

Sărbătorile Paștilor la Blaj. Luminatele sărbători ale Învierii au fost prăznuite la Blaj creștinește și cu multă pietate. La slujbele de joi și vineri seara a luat parte foarte multă lume din Blaj, așa cum nu s'a mai văzut de mult. Slujba Învierii s'a făcut sâmbătă noaptea spre duminică. A slujit L. P. S. mitropolit Alexandru care a și predicat în prima zi de Paști.

Să ne mărturisim credința!

„Domnul meu și Dumnezeuul meu!” (Ioan 20, 28).

Apostolul Toma, când s'a convins că de fapt Isus cel înviat din morți nu este o arătare, ci însuși Învățătorul cel răstignit pe lemnul crucii, despre ceace s'a convins băgându-și degetele în ranele cuierilor și a suliții, s'a simțit îndemnat să recunoască și cu vorba că acela este de fapt Isus Hristos, de aceea a spus: »Domnul meu și Dumnezeuul meu!»

Acelaș lucru l-a făcut sutașul când l-a văzut pe Isus răstignit pe cruce și captapeasma bisericii s'a rupt în două, și pământul s'a cutremurat, și pietrele s'au despiciat și mormânturile s'au deschis și multe trupuri ale sfinților cari adormiseră s'au sculat, căci a recunoscut în fața tuturor: »Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu era acesta» (Matei 27, 54).

Asemenea a făcut și sf. Petru, când l-a întrebat Isus »cine zic oamenii că este Fiul omului?», răspunzând: »Tu ești Christos, Fiul lui Dumnezeu celui viu» (Matei 16, 16).

Veronica nu s'a speriat de soldații cari îl duceau pe Isus spre muntele Golgota, nici de amenințările lor, ci când îl vede pe Isus plin de sudori și de sânge, îi întinde năframa ca să se ștergă.

Acelaș lucru îl face și Iosif din Arimatia, cu toate că era bogat și cu toate că prin aceasta putea să piardă anumite favoruri din partea lui Pilat, mergând hotărât la el și cerându-i trupul lui Isus, pe care-l înfășură cu giolgiu curat și-l pune într'un mormânt al său nou, pe care îl săpase în piatră (Matei 27, 57—60).

Și noi avem datoria, să ne mărturisim credința, prin cuvinte și fapte, în fața oamenilor.

Aceasta se vede din cuvintele Domnului: »Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca, văzând faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri» (Matei 5, 16). Sunt adevăratele privilegii, când nu mai putem ține lumina sub obroc, nici nu putem ascunde cetatea ce stă deasupra muntelui, ci trebuie s'o arătăm oamenilor.

Pier Giorgio Frassati, născut la 1901 și mort la 1925 în Italia, a fost băiatul unui ministru al Italiei la Berlin, își avea automobilul și calul său propriu, apoi bani nenumărați. Cu toate acestea se ruga regulat lui Dumnezeu, mergea zilnic la biserică, când se culca îi constrângea și pe prietenii săi să zică împreună rozarul. A murit la 24 ani ca un sfânt.

Senatorul Marconi, marele învățat și descoperitor al radio-ului, și-a mărturisit în nenumărate rânduri credința catolică pe față.

În orașul spaniol Albacete băiatul Iosif Castillo lara se împărtășise mai întâi în ziua de 13 Mai 1934. Venind de la biserică, a trecut prin fața câtorva băieți derbedei cari, cunoscându-l de pe haine că vine de la prima sfântă cuminecătură, îl provocară să-l injure pe Isus. Copilul nu se învoi nici cum. Derbedei se apu-

cară și-l bătură de-l lăsară aproape mort, copilul nu înceta a lăuda numele cel sfânt al lui Isus, până nu trecu pe acolo un domn mai bătrân care-l eliberă din mâinile derbedeilor.

Darere, cei mai mulți creștini de ai noștri sunt cât se poate de lași. Dacă ajung în fața celor de altă credință, se rușinează a se numi creștini uniți cu biserica Romei, cu toate că acea tă biserică atâta bine a făcut neamului românesc. Iar când aud din gura celor de altă lege, că noi uniții suntem vânduți Ungurilor, nu știu să le răspundă că biserica unită a fost totdeauna mai românească decât oricare altă biserică. Unii ca aceștia se aseamănă păsărilor cari se sperie de păpușile din holde, crezând că sunt oameni; ori iepurilor cari și la cea mai înceată adiere a vântului își ciulesc urechile și o iau la fugă. Nu-și dau seama că la judecata din urmă »cel drept va sta cu multă îndrăzneală înaintea celor ce i-au prigunit și au desprețuit ostenețele sale; iar ei văzându-l se vor turbura cu cumplită frică și se vor minuna de minunea mântuirii dreptului. Ei vor zice, căindu-se în inima lor și gemând într'u strâmtorarea duhului lor: acesta este pe care-l aveam altădată de batjocură și tobă de ocări» (Înțelepciunea lui Solomon 5, 1—3). Despre acești creștini spune prorocul Isaia că »sunt câini muți cari nu latră» (56, 10).

Evreii țin mult mai mult la credința lor decât creștinii. Nu-i vedeți cum merg cu toții la biserică? Cum țin cu toții postul din ziua cea lungă? Cum își închid, sâmbăta și la sărbătorile lor, prăvăliile? Cum nici nu călătoresc sâmbăta, măcar că sunt oameni de afaceri?! De câte ori nu-și fac rugăciunile chiar și în tren? Tot asemenea și mohamedanii. Ei se închină regulat și-și fac rugăciunile, orice s'ar întâmpla în jurul lor. Iar nouă, creștinilor, ne este rușine a îngenunchia în biserică, a ne ridica pălăria și a ne face cruce în fața bisericii ori a unei cruci, a lua parte la o procesiune, la o rugă!

Alessandro Volta (născut la 1745 și mort la 1827) a descoperit electricitatea, așadar a fost unul dintre cei mai mari învățați ai lumii. Cu toate acestea el mergea regulat la biserică, se spovedea și cumineca mereu, iară în fața icoanei Preacuratei, care atârna deasupra porții sale, aprindea regulat o candelă în fiecare sâmbătă.

Tu pentruce nu urmezi pilda atâtor oameni de seamă? Pentruce nu vrei să înțelegi că Domnul nostru Isus Christos pretinde să-l mărturisim, de aceea zice la Matei 10, 32—33: »Tot celce mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, mărturisi-l-voi și eu pe el înaintea Tatălui meu care este în ceruri. Iar celce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, și eu mă voi lepăda de el înaintea Tatălui meu care este în ceruri.»

Veniți deci, să-i urmăm pe cei trei tineri din Vechiul Testament, cari mai bucuroși au suferit să fie aruncați în vâpaia cuptorului, decât să se lapede de credința lor. Să-l urmăm pe sutașul dela răstignire, pe Petru, pe Veronica, pe Iosif din Arimatia, pe nobilul Pier Giorgio Frassati, pe senatorul Marconi, pe copilul Iosif Castillo lara, pe marele învățat Alessandro Volta și pe sf. apostol Toma, mărturisind împreună cu el despre Christos Mântuitorul și zicând: »Domnul meu și Dumnezeuul meu!»

Părintele Iuliu

Călugărițele misionare

printre „pieile roșii” din America. — Cine sunt „pieile roșii” și ce fire au, cum trăiesc, cum au ajuns să se creștineze.

Vechii locuitori ai Americii sunt — după cum au dovedit oamenii de știință — un ram al popoarelor din Asia, cu cari se aseamănă mult și acum, deși au trecut mii de ani de când Asiaticii de prin Japonia, China și Siberia, despărțindu-se de frații lor, au trecut cu arcul și săgețile pe gheață, că să vâneze „bisouli” sau bivoliți sălbaeci de prin ținuturile pe cari europenii le-au cunoscut numai prin veacul al cincisprezecelea, adică în America. Indienii se aseamănă cu Tatarii de prin China, cu Cazacii de prin Siberia și cu Japonezii de prin insulele oceanului Pacific. Tot cu acela seamănă și Eschimoții sau „piticii” de prin ținuturile înghețate ale Miază-noptii, și Indienii din America de Sud și de prin insulele Oceanului Atlantic.

Mergând „albi” sau europenii în America, indienii s'au retras prin pădurile cele nepătrunse, unde dăceau viață nomadă, adică ne-stătătoare într'un loc, și mutându-se când aici, când acolo, nutrindu-se din vânat și adăpostindu-se sub corturi făcute din pânză ori din piei de animale.

La început aveau ca arme arcul și săgețile, astăzi însă au arme de foc, pe cari și-le câmpără dela albi.

Prin America de Nord, indienii s'au tras înspre miază-noapte, unde trăiesc și azi prin pădurile pe cari guvernul canadez le-a lăsat lor ca „rezerve”, unde ei pot să trăiască cum vreau, să vâneze cât vreau și să facă ce vreau, în schimbul unui impozit, care constă din piei de animale, din cari se fac blăni scumpe și călduroase.

Indienii se împart în mai multe neamuri cari nu mai vorbesc aceeași limbă, dar cari se aseamănă între ele, și chiar cu acelea ale Indienilor din America de Sud. În Canada sunt mai cu seamă două neamuri mari numite „Den.” sau Denezl, ceace în limbă lor înseamnă „oameni”, și „Criz” sau Crizenl. Aceste două neamuri s'au reaspirat apoi în altele mai mărunte, cărora europenii le-au dat diferite numiri, după firea și însușirile lor, ca *Munteni*, cari locuiesc printre munții Stăncoși, *Robli*, cari sunt foarte anevolași, ticăloși și slugarnici, așa încât se pare că au fost făcuți anume ca să fie robi. *Piel de iepure*, cari se labrăcă în cojoace din astfel de piel. *Lucani* sau *Luchezi*, *Sold de câne*, *Castori*, *Mâncătorii de reni* (un fel de cerbi), *Cușite galbene*, cari au cușite cu plăsele de aramă galbenă.

Crizii încă se împart în mai multe neamuri, cari se deosebesc între ele, mai cu seamă acelea cari locuiesc câmpiile, de acelea cari locuiesc pădurile.

Cele dintâi cunoștințe creștinești au ajuns pe la aceștia prin protestanții anglicani, cari nici în Statele Unite, nici în Canada n'au permis călugări și misionari catolici, de teamă să nu le strice negoțul lor de „blăni”. Abia pe la 1860 merseră acolo misionarii numiți „Jeriștii Mariei Neprihănite”, și călugărițele numite „Sororile sune” din Montreal-ul Canadei. Aceștia încreștinară o bună parte din arcel indieni, cari însă nu și-au lăsat și nu-și lasă bucuroși viața lor sălbatică din corturi, ci și creștini, holnăresc câmpiile și pădurile în grupuri de câte 50 până la 80 de familii.

Ei trăiesc în părțile cele mai de miază-noapte, unde iarna durează 9 luni, așa că pământul lor ar putea produce numai cartofi, dar el nu-l lucrează, căci trăiesc din vânat și din pescuit. Carnea o mănăcă friptă pe cărbuni, iar pâinea n'o cunosc. Călugării și călugărițele

le cari se duc pe acolo încă trebuie să se obțină a trăi numai cu carne fără de pâine, căci transportul se face foarte greu, nefiind drumuri nici alte mijloace de călătorie decât lantrea pe râul Mackenzia, care izvorește din Munții Stâncoși și se varsă din lac în lac, până ajunge prin mai multe guri în oceanul înghețat de Nord.

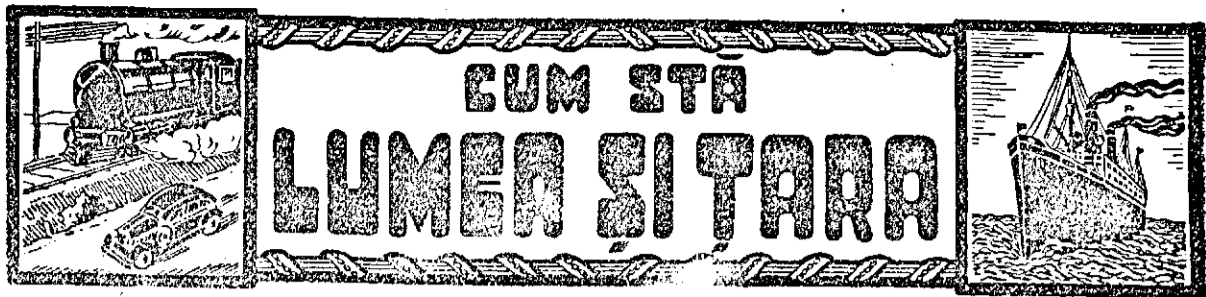
Animalele mai însemnate sunt „Renii”, un fel de cerbi mari, cari se nutresc cu mușchii pe cari îi produce pământul prin păduri și pe câmpii, apoi un fel de bou, pe cari Francezii îi numesc „Original”, și iepuri albi și mari. Lacurile și râurile sunt pline de pești, și așa natura s'a îngrijit și de săracii, murdarii și le-neghi sălbateci de prin gheșturile Canadei. Animalele, în anumite răsămuri ies de prin păduri la câmpie în turme mari de câte mai multe sute. Atunci sălbatecul n'are decât să poarte câte vrea. Pești de asemenea, în anumite răsămuri, și mai cu seamă toamnă, se trag din marea Nordului prin râurile și lacurile lor, așa încât pot prinde cu mii. Se întâmplă însă și ani răi, când animalele, din cauza vânturilor sau a furtunilor reci, merg în altă parte, iar peștii nu vin, sau că îngheață lacurile. Atunci apoi înzemează că prin ținuturile acelea e foamete, care uneori omorâște grupuri întregi de nomazi. În astfel de nenorociri, și misionarii o duc rău, deși ei se îngrijesc când e vânat mult de animale sau de pești, să păstreze și pentru vremuri grele, ceea ce sălbatecii nu fac. Ei vânează numai cât le trebuie azi, și tot așa și cu locuința; azi sunt lângă un râu sau lac, mâne-polmâne sunt prin fundul vre-unei păduri.

În timpuri de foamete, sălbatecii își aruncă copiii, ca să nu se mai îngrijească de nutreant și pentru ei, și unele triburi chiar îi mănâcă, ca să se nutrească ei. De asemenea îi mănâcă pe bolnavi și pe nepatinoși.

Când au ajuns călugării misionari catolici acolo. Indienii duceau o viață într'adevăr sălbatecă. Femeia era disprețuită de tot. O băteau și nu-i dădeau de mâncare. Copiii și-i omorau sau îi aruncau. Trăiau în fărâdelegile cele mai mari ce-și poate mintea omenească dochtipul. Protestanții anglicani n'aveau grija lor, numai să cumpere dela ei pieile de animale pentru blană.

Crizii de câmpie erau mai sălbateci decât oricari alții, așa că misionarii credeau că nu vor putea fi încreștinați niciodată. Pe lângă ce trăiau în faptele cari mai mult înjozesc pe om, ei mai erau hoști, mincinoși, bătași, leneși, ucigași, desfrânași, fără să țină seamă de înrudiri de sânge, nici chiar de cele mai apropiate. Aceștia și primiră mai cu greu creștinismul catolic. Iar azi încă se mai înbracă cu căciuli cu pene și cu blăni, după cum îi vedem zugrăviți prin cărți. Cu șerpărate, și cu mulțimi de arme la brâu, sunt ținutași minoșii și călăreși fără pereche. Care e creștin însă, e om de cinste și de omenie, și te poți lăsa în nădejdea lui, căci Crizul e mădura, și n'ar vrea să facă prin ceva rușine neamului său. Păgânii sunt și azi spaima albilor negustori de blăni, și val de englezul care ar apuca în mâinile lor, mai cu seamă dacă l-au îngelat cu ceva sau le-a făcut vre-un rău.

Printre aceste feluri de oameni au dus călugării misionari și călugărițele cuvântul lui Dumnezeu, și încă cu foarte multe roade. Au făcut spitale, orfelinăte, școli, magazine, fabrici și alte, dar e greu să-l faci pe Indian să se lăpede de toate obiceiurile sale cele rele. Sunt apoi cam toți la minte, așa încât abia de s'a găsit unul singur între ei, care să poată fi pregătit în seminar, apoi făcut preot și călugăr în 1923, adică după 60 de ani de mun-

M. Sa Regele a vizitat granița de apus a țării — Vizita dlui Gafencu în Turcia și la Berlin — Se arată din nou primejdie de război în Europa

M. Sa Regele și Marele Voevod Mihai au vizitat granița de vest

Înainte de sărbătorile Paștilor M. Sa Regele însoțit de Marele Voevod Mihai a vizitat granița de apus a țării.

Pretutindenia M. Sa Regele a cercetat cu amănunțime starea trupelor concentrate pe graniță pentru apărarea țării.

Vizita dlui Gafencu în Turcia

Săptămâna trecută, dl Gafencu ministrul de externe al României a fost în Turcia. În întâlnirile pe cari le-a avut cu dl Saracioglu, ministrul de externe al Turciei, au examinat împreună situația politică europeană și ultimele întâmplări.

Cei doi miniștri de externe au declarat că înțelegerea Balcanică (din care face parte și România și Turcia) nu urmărește altceva decât pacea și să asigure neatarnarea țărilor din partea de miazăzi a Europei.

Di Gafencu va pleca la Berlin

Duminecă 16 Aprilie dl Grigore Gafencu va pleca la Berlin, unde a fost chemat de dl von Ribbentrop, ministrul de externe al Germaniei. Dela Berlin ministrul de externe al țării noastre va pleca apoi în Franța.

Ce va face Rusia

Dl Stalin a făcut în zilele acestea însemnate declarații asupra politicii pe care o urmărește Rusia.

În aceste declarații dl Stalin a arătat că Rusia își va păstra legăturile de prietenie cu țările europene, dacă și acestea îi vor rămânea prietene. A mai spus apoi că Rusia nu va ataca țările cu cari se învecinează, dacă acestea vor fi pe pace, și că va apăra și ea țările mici. Pentru apărarea statelor mici nu-și ia însă nici o obligație. Dacă statele vecine sau vreunul din statele Europei va încerca s'o atace, atunci Rusia se va apăra cu armele și va trece și ea la atac.

Cuvântul pentru pace al Papei Pius XII

De ziua Învierii Papa Pius XII a rostit o însemnată predică, în biserica Sf. Petru din Vatican.

că încordată. Acesta este părintele Napoleon, preot și misionar în ținutul lacului Athabaska.

Mulți băieți și fetițe au crescut prin orfelinăte și azilurile Surorilor sure și ale misionarilor, și mulți au trecut prin școlile lor; dar, abia ieșiți din școală sau din orfelinăte, se întorceau la cetele lor pururea drumețe, prin pădurile înzăpezite, ducând cu ei doar nădejdea într'un Dumnezeu care nu tubește răul, care face numai bine, care vrea ca toți oamenii să fie buni, și care e „sărac” ca și ei. La sărbători mari, alcargă dela depărtări de câte 2—300 de kilometri, ca să asculte sfânta slujbă, să se spovedească și să se cuminece, iar pentru sfânta Cuminecătură se pregătesc cu ajun de câte 3—4 zile.

N. Lupu

Predica a început cu salutul pe care Mântuitorul l-a adresat apostolilor săi chiar în noaptea învierii: „Pace vouă”.

Sfântul Părinte a arătat apoi că pacea adevărată, pe care o dorește atâția oameni, în grelele ceasuri de frământare prin care trecem, nu poate fi decât atunci când popoarele vor avea mai multă înțelegere unele față de altele, când vor fi mai puține lupte și frecări între oameni și când vor fi mai puțini lipsiți și săraci. Pacea și dreptatea merg mână în mână și ele nu se găesc decât în Isus Hristos. Numai Hristos poate să dea omenirii pacea adevărată.

Cum se va apăra Olanda

Olanda este o țărișoara mică, așezată la granița de apus a Germaniei. Poporul ei este un popor de oameni muncitori, cari au făcut din țara lor o adevărată grădină. În urma marilor frământări din Europa se simt și Olandezii primejdii de către Germania și au luat întinse măsuri de apărare.

Între altele s'a hotărât, ca digurile cari stăvilesc acum apele mării să fie astfel pregătite, ca, în vreme de primejdie, a treia parte din Olanda să poată fi acoperită numai în câteva ceasuri de apă.

Vizita dlui Beck la Londra

Săptămâna trecută dl Beck ministrul de externe al Poloniei a fost la Londra. Rostul acestei vizite este ușor de înțeles. Polonia se vede primejdii de Germania și de aceea caută să-și întărească legăturile de prietenie cu Anglia.

În timpul cât a stat la Londra, dl Beck a avut mai multe întrevederi cu dnii Chamberlain și Halifax, miniștrii Angliei.

Nu s'a încheiat încă nici o alianță până acum, însă cele două țări au declarat că ele sunt gata să se ajute atunci când una din ele va fi atacată.

Înțelegerea care se va face între Anglia și Polonia urmărește să le apropie și mai mult una de alta, ca, în caz de război, să se sprijine împrumutat.

Alegere de președinte în Franța

În săptămâna trecută s'a făcut în Franța alegerea de președinte de republică. Adunarea Națională a ales de președinte al Franței pe dl Lebrun, vechiul președinte. Realegerea dlui Lebrun în scaunul de președinte al Franței a produs o mare bucurie în întreaga țară.

Italianii au ocupat Albania

Pacea lumii a fost și mai mult primejdii în vremea din urmă. De data aceasta lovitura a dat-o Italia prin ocuparea Albaniei. În ultimele zile, în vreme ce regele Zogu al Albaniei căuta să facă o înțelegere cu guvernul italian, în mai multe părți din țară au izbucnit turburări, punând în primejdie viața Italianilor din Albania.

Joi 6 Aprilie trupele italiene s'au îndreptat spre Albania și-au început ocuparea ei. Guvernul albanez a respins ultimatumul dat de guvernul italian și vineri 7 Aprilie întreaga Albania a fost atacată.

Regina Geraldina, care abia de donă zile născuse un moștenitor de tron s'a refugiat în Grecia. Deasemenia s'a refugiat și regele Zogu împreună cu familia și guvernul său.

Ocuparea neașteptată a Albaniei a produs vil îngrijorări în întreaga Europă.

La Londra și la Paris s'a ținut câte un consiliu de miniștri.

Sărbătorirea zilei de naștere a cancelarului Hitler

Anul acesta, la 20 Aprilie cancelarul Hitler va împlini 50 de ani de viață. Din acest prilej la Berlin se vor face mari serbări, așa cum n'au mai fost în Germania de mult. Se vor face la aceste serbări și mari parăzi militare, cari să arete lumii puterea mare a Germaniei.

Ungurii au luat pământurile sătenilor din Cehoslovacia

Cetitorii noștri știu că Ungaria a primit o mică parte din Cehoslovacia încă asta toamnă. O altă parte au primit-o acum în primăvară, precum și cele 7 sate românești ale Maramureșului fost cehoslovac. Cel dintâi lucru al lor a fost să nimicească reforma agrară cehoslovacă luând toate pământurile sătenilor și dându-le înapoi groșilor și baronilor unguri. Interesant e însă că n'au luat numai pământurile primite prin reforma agrară, ci și cele cumpărate de ei în cei 20 de ani cât au fost cetățeni în Cehoslovacia.

Pentru cititori. Numărul acesta al gazetei apare cu o mică întârziere și numai în patru pagini, din cauza sărbătorilor Iovierii. Pe viitor vom apărea regulat și în opt pagini.

Pentru ridicarea unui monument la mormântul lui Al. Lupeanu-Melin a mai contribuit din tovarășitor penitenciar Constantin Mau din Bolereni cu 40 Lei. Suma banilor colectați face deci 6210 Lei, pe cari i-am depus la Banca Populară „Axente Severa” din Blaj cu libelul Nr. 341. Rugăm pe cetitorii noștri să binevolască a mai contribui, ca să putem ridica în timpul cel mai scurt posibil acel monument.

Mașini agricole pentru plugari. Porumbul este cultivat foarte mult de plugarii noștri. Pentru a îmbunătăți și sporii și mai mult recolta de porumb, ministerul Agriculturii și Domeniilor a hotărât să împartă în acest an, în mod gratuit, 1000 mașini de săpat porumbul, la plugari cari au pământ până la 5 hectare. Un alt număr de 1000 mașini de săpat se vor împărți, cu jumătate de preț, plugarilor cari au pământ între 5—20 de hectare.

Și-au ucis tatăl în bătăle. Un înflorător omor a fost săvârșit zilele acestea, în comuna Samașcani din județul Orhei. Tinerii Ilarion și Simion Iftode și-au ucis tatăl în bătăle. Într-una din zile, tinerii întorcându-se dela târg s'au luat la ceartă cu tatăl lor. După ceartă a urmat bătăle și nemernicii filii au tras o bătăle zdravănă tatălui lor. La strigătele nefericitului părinte a sârit în ajutor vecinul său Nicolae Tompa. Acesta, în loc să-l ajute a început și el să-l clomățiască pe nenorocitul de bătrân care în urma bătălelor pri-

mite, a murit. Ucigașii, temându-se că vor fi descoperiți, au dus trupul celui mort afară din sat pe hotarul comunei vecine, apoi au fugit. Li-s'a dat însă repede de urmă și sub o pază puternică au fost trimiși la închisoare.

O haită de lupi atacă stăna unui sătean. Într-una din nopțile trecute, o haită numeroasă de lupi a atacat stăna locitorului Costache Topor din comuna Vulturești, cârnia l-au omorât mai multe oi și miei. Dându-se alarma vecinilor clobauului au soait cu topoare și furci și au reușit să alunge fiarele.

O mașină de bătut coasa. Un tânăr plugar din comuna Tivovani Mic, nume Ion Batan, a născocit o mașină de bătut coasa. Mașina a fost probată și de Institutul de cercetări agronomice din București și aflată ca foarte bună. „Bătătorul de coasă Bălan”, așa se numește această mașină, este foarte simplă și poate fi mânăuită cu ușurință de oricine. Acum tânărul Ion Bălan lucrează la alte mașini, mult mai însemnate, tot pentru plugari.

Și-a jucat femeia la cărți. Săteanul Szabo Ioan din Câmpeni a suferit de multă vreme de panica jocului de cărți. Pe vremuri fuase destul de înstărit, însă toată averea și-a jucat-o în cărți. În zilele trecute nenorocitul om s'a apucat iarăși să joace cărți. După ce a pierdut aproape 10000 lei s'a hotărât să-și joace la cărți și soția. Nevastă-sa care ere de față și care avea de multă vreme legături de dragoste cu tovarășul de joc al barbatului ei, cu tânărul Kiss Ioan, s'a învovt ca să fie jucată. Kiss a câștigat nevasta lui Szabo Ioan și a plecat cu ea. Povestea nu s'a sfârșit însă aici, căci fata lui Szabo aflând despre isprăvile tatălui ei s'a omorât, iar Szabo auzind de nenorocirea întâmplată s'a omorât și el.

Un internat de copil sfărâmat de stânci. Duminica trecută un internat de copil, din orașelul Films din Eiveșca, a fost sfărâmat de mari grămezi de stâncă, rostogolite din munte. Până acum sunt 5 morți. Unsprezece copii, greu răniți, au putut fi scoși de sub dărârmături. Doisprezece n'au mai putut fi găsiți încă nici acum în urma acestei mari nenorociri.

O mașină de sburat care merge cu o viteză de 517 kilometri pe ceas. Germanii au făcut o mașină de sburat care merge mai repede decât toate mașinile de până acum. Noua mașină face 517 kilometri într-una ceas și poate purta o greutate de 2000 kilograme. Ea va fi întrebuințată în caz de război la bombardarea orașelor.

NOUI NOUI

Iconițe comemorative
de prima sfântă împărtășanie,
desen special pentru ritul românesc,
execuție multi-culoară,
format 17,5x35 cm,
prețul 6 lei bucata, franco. Dela 25
bucăți în sus: 10% reducere.

A se adresa:

Librăria Diecezană, Lugoj

1171 (2-2)

Comerțul de vin

Printre multele produse pe cari le are țara noastră, fără îndoielă — că producția vinului ocupă un loc însemnat.

Ministerul plugăriei a căutat an de an ca să dea îndrumările necesare pentru ca vinurile românești să fie din ce în ce mai bune, asigurând, în felul acesta, solul de vițe superioare și vinuri de cea mai bună calitate.

Vânzarea lor însă an de an a întâmpinat greutăți mari, chiar în interiorul țării. Prețurile mici cari se dădeau pentru mustul de toamnă sau vin, nu asigurau producătorilor aproape nici un venit și adeseori desabia acoperiau cheltuielile de producție.

Citim în ziare că țara noastră a vândut 700 vagoane vin în Germania. Acest fapt ne bucură nespun de mult, deoarece prețurile acestei cantități de vin s'a făcut foarte bine, mai ales, că exportul lor a fost încredințat unei cooperative viticole, în cari sunt asociată o mare parte din producătorii de vinuri. Aceasta cooperativă exportă 490 vagoane, iar restul este exportat de asociația comercianților de vinuri.

Credem potrivit a arăta în articolul de azi, că pentru o cât mai bună valorizare — prețuire — a vinului este neapărată nevoie de înființarea de Cooperative viticole județene. Acei ar urma ca producătorii să-și vândă mustul toamna, iar conducătorii și specialiștii în îngrijirea vinurilor ar urma să pregătească viitoarele vinuri destinate exportului.

Prin aceste cooperative viticole județene, mai întâi se valorizează la adevăratul preț mustul vândut de producători, iar pe de altă parte se înlătură însăși concurența pe care producătorii chiar și-o fac în fiecare toamnă, când din lipsa de batoale, pivnițe potrivite și sitete, se îmbalzează să-și vândă mustul pe orice preț, numai să scape de el.

Înființarea acestor cooperative viticole județene se cere neîntârziat, pentru că munca producătorilor să fie răsplătită, iar pe de altă parte pentru că noi să putem avea în comerțul din țară și cel din străinătate vinuri de calitate superioară, cari vor asigura vânzarea mare din care o să se împărtășească toți.

Creșterea cooperativelor viticole județene fără îndoielă că ar urma să se facă cu concursul Statului, dându-le capitalul necesar, dar mai ales personalul bine pregătit în această ramură, căci fără de el, având oricât capital, nu se va putea înfăptui nimic bun.

Proverbul românesc bine zice: „omul sfînștește locul”. Într-adevăr așa este!

Producătorii de vinuri, nu uitați că prin cooperativa viticolă județeană vă asigurați o bună parte din viitorul producției, care va fi bine valorizat.

Cu aceste gânduri porniți la drum neîntârziat!

Olimpiu I. Barna

Știri medicale din Blaj. Dna Dr. GRÜN TRENCINER CAMILA medic pentru boli interne, femei, copii, boli de gură și de dinți și-a mutat cabinetul său medical: în Strada Regele Ferdinand Nr. 37 vis-a-vis cu Dl. Notar Public Dr. George Borșan. 1170 (2-3)

Iubiți cetitorii!
Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foale!